

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

מבטלין
לימא הלכתא ואי תנא הוא
ואי לא לימא ליה ליוקא אימא
בן הספד רב רבין: ה"ד הוא
דקא ביה רב ששט מחו: רב
אספדה לכלהיה בבי כנישתא
ר' זורא ספדה לההוא מרבנן
יקרא (6) ידיה דמיאת אתו
מרבנן דשכיח בארעא דישאל
ארעא דישאל גברא רבה הו
ושכיב אתו ואמרו ליה לרב ג
דמלי ספרי דחסר (7) את חו
תנן הלם (8) דראששתמ כתנא
הלכות (9) כהרש של תורה ה
ולא לשתמש כמאן דמתני א
מטא עורקמא דמיא אתא הה
קריא אמר ליה קרינא תנית תנ
טורי ומענת בר לקיש אכתפ
דאשמעינן למר אי הכי גמור
הן (10) ההמירו על עצמן ש
שבעה נקיים תנא דבי אלי
עולם הבא שנאמר (11) הליכות

מבני כנישתא מאי א"ל יאי צורבא מרבנן הוא
 לימא מתני' ואי קרא הוא לימא פסוקא
 לי' פסוקך א"נ נישתי פורתא וניקום: ומספדין
 מספידא דרבין ימחוי רב חסדא כגון הספידא
 ששת כגון הספידא דקאי ביה רב חסדא ופרס
 אמר משום יקרא דידו ודמיתא אתו כוליה עלמא
 בבני כנישתא אמר אי משום יקרא דידו אי משום
 ככולי עלמא ריש לקיש ספדיה לההוא צורבא
 דהוי תני הלכתא בכ"ד שורתא אמר ווי חסדא
 הוא דהוי תני הלכתא סיפרא וסיפרי ותוספתא
 חזון (ב) ליספדיה מר אמר היכי נספדיה הי צנא
 במה בין תקיף דארעא דישראל לחסידי דבבל
 חזון י'תני ריש לקיש זה המשתמש במי ששונה
 חזון א'לשתמש איניש במאן דתני ארבעה
 רבעה כי הא דריש לקיש הוה אויל באורחא
 דא גברא ארכביה אכתפיה וקא מעבר ליה א"ל
 נטא ארבעה סידרי משנה א"ל פסלת לך ארבעה
 דך שדי בר לקישא במיא אמר ליה נחא לי
 מיני אהא מלתא דאמר ר' זורא יבנות ישראל
 עליו ר' רואות מיפת דם כחרדל יושבות עליו
 וכל השונה הלכות מובחל ויש שהוא בן
 עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות ת"ך

ללמוד שיצטווהו טעמי משנה ופסעים
שדברי משנה סותרין זה את זה
והר"א לתראה כגון הכא הלא עסקין
ובגון הא מני רבי פלוני ביא ובגון
חסורי מחסרה אינו יודע מה שונה:
תקוים ארעא דישאל. ריש לקיש
דאמרינן במסכת יומא (דף ט':)
דאפילו צדיק רבה צד בדר חיה לא
משתעי דמאן דמשתעי צדיק ריש
לקיש בשוקא יהיבין ליה עיסקא בלא
סכרי: רב נחמן צד יאחא מחסרי
בבל צבליה מסכת סוטה (דף מט':)
דקאמר ליה לא חסריה יאחא חסא
דאיכא אנא: **בתנא**. כתר תורה:
תנא. עבר מן הכול: **עורקתא**
דמיא. שולית של מים מבושלין:
דאשטני. שאשטם נלדווי:
סהמירו על עמנא. דמדאורייתא
אין גריסה שבעה נקיים אלף הוראה
ששנה ימים רופים בתוך י"א יום
בין גדה לגדה אלף בתחלת גדתה
אפילו ראתה כל שבעה ופסקה
לעבד טובלת בילה וכן האמירו
על עמנא לפי שאין הכל בקיאין
בפחם ובהם אשחזו הן מרובות ג"א

[illegible]